ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 18. července 2018 v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Lněničky a soudců JUDr. Pavly Augustinové a JUDr. Petra Smrže odvolání obžalované [jméno] [příjmení], [datum narození], proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 26. dubna 2018 č.j. 4T 1/2018-611 a rozhodl

takto:

Podle § 258 odst. 1 písm. e), odst. 2 trestního řádu se napadený rozsudek částečně zrušuje a to ve výroku o trestu.

Podle § 256 odst. 3 trestního řádu se znovu rozhoduje tak, že obžalované [jméno] [příjmení] se podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku ukládá trest odnětí svobody v trvání patnácti (15) let.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice s ostrahou.

Odůvodnění:

Shora uvedeným rozsudkem Krajského soudu v Plzni byla obžalovaná [jméno] [příjmení] uznána vinnou zvlášť závažným zločinem vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, a odsouzena podle § 140 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání devatenácti (19) let. Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku byla pro výkon trestu zařazena do věznice s ostrahou. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalované uložena povinnost zaplatit na náhradu škody poškozenému – Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky, Regionální pobočka Plzeň, Sady 5. května 59, Plzeň, částku ve výši 17 715,78 Kč.

Podle skutkových zjištění soudu prvního stupně se trestné činnosti dopustila tím, že dne 13. 08. 2017 mezi 15:00 hod. a 16:45 hod. v Plzni, v bytovém domě na adrese Nad Týncem 1182/40, v bytě č. 6, bez asistence lékaře porodila živé dítě ženského pohlaví a poté ho v úmyslu usmrtit nejméně dvakrát udeřila do hlavy o hranu sprchového koutu, bodla ho nožem do krku a šíje a opakovaně ho udeřila kuchyňskou paličkou do hlavy a do zad, čímž mu způsobila

zlomeninu kostí klenby a spodiny lební, krvácení mezi mozkové obaly, pohmoždění mozkové tkáně na spodní ploše pravého spánkového laloku, úrazový otok mozku, krvácení do třetí mozkové komory, prokrvácení měkkých pokrývek lebních, bodnořezné poranění na levé straně krku zasahující do svalů, povrchní řezné poranění na šíji vlevo, oděrky a krevní podlitiny na pravé tváři a na pravém ušním boltci, krevní podlitinu na levém ušním boltci, krevní podlitinu v oblasti pravé lopatky, na pravém rameni, takto zraněné dítě poté ukryla v koupelně do prádelního koše pod oděvní svršky před svým přítelem, který se vrátil do bytu, a snažila se před ním utajit porod i tvrzením, že se řízla při holení a že jí praskla cysta, a když pro ni přivolal záchrannou službu, tvrdila záchranářům, že dítě již odnesla porodní asistentka, teprve poté bylo dítě nalezeno přivolanými policisty, avšak i přes poskytnutou první pomoc a hospitalizaci ve Fakultní nemocnici Plzeň dne 13.08.2017 ve 23:40 hod. zemřelo v důsledku úrazového otoku mozku při těžkém mozkově-lebečním poranění.

Proti tomuto rozsudku podala obžalovaná včas odvolání. Odvolání odůvodnil její obhájce Mgr. [jméno] [jméno] a směřuje proti výroku o vině i trestu. Podle odvolatelky soud dospěl k nesprávnému skutkovému ději a tím i k nesprávné právní kvalifikaci. Dáno je to tím, že si soud poněkud zjednodušil pohled na obžalovanou a na její jednání. Zcela nepochybně se jedná o nesprávnou reakci nevyzrálé osoby na vzniklou situaci, přičemž na této nesprávné reakci se podílela ještě další osoba, která nebyla trestně postižena (zřejmě druh obžalované). Původní záměr obžalované, tj. odvézt dítě do„ baby boxu“ byl narušen příchodem dalších osob do bytu, kdy obžalovaná„ zpanikařila“ a zachovala se v naprostém rozporu se svým životními hodnotami a osobnostním nastavením. Dále zpochybňuje závěr znalce gynekologa-porodníka, který se vyjadřoval nad rámec svých oprávnění o tom, zda se obžalovaná chtěla vědomě novorozence zbavit. V tomto směru navrhuje, aby odvolací soud k tomuto znaleckému posudku vůbec nepřihlédl. Závěry znalců, kteří zkoumali duševní stav obžalované, spolu s výpověďmi svědků, kteří s ní byli v kontaktu na místě činu, pak v otázce právní kvalifikace jednání obžalované nasvědčují spíše tomu, že se jedná o vraždu novorozeného dítěte matkou podle § 142 trestního zákoníku. V případě absence revizních znaleckých posudků se pak nabízí kvalifikace zločinem zabití podle § 141 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť silné rozrušení ze strachu, úleku a zmatku bylo jednoznačně prokázáno. V konečné části rozsudku vytýká soudu prvního stupně, že se dostatečně nevypořádal s polehčujícími okolnostmi případu, které pak jmenovitě uvádí, a uložil nepřiměřeně přísný trest.

Vrchní soud v Praze přezkoumal napadený rozsudek a přezkoumal i postup řízení, které jeho vynesení předcházelo. Shledal, že odvolání je částečně důvodné.

Předně je třeba konstatovat, že odvolací soud neshledal žádné procesní pochybení a že skutková zjištění soudu prvního stupně má za naprosto správná a odpovídající provedeným důkazům. Pokud je zmiňováno problematické vyjádření znalce gynekologa - porodníka, znalec s ním byl konfrontován už při hlavním líčení a uznal, že se vyjádřil poněkud nad rámec své kvalifikace. Odvolací soud neshledává důvody ke zpochybnění dalších závěrů znalce, pro které už byl plně kompetentní. Shodně s odvolatelem má i odvolací soud za přiléhavé vyjádření znalkyně psycholožky, ze kterého pak vychází i správná právní kvalifikace. O zločin zabití se nemůže jednat, protože stav rozrušení si přivodila sama obžalovaná svým utajováním těhotenství a tajným porodem. Nemůže se jednat ani o vraždu novorozeného dítěte matkou, protože důvodem usmrcení dítěte nebylo rozrušení způsobené porodem, ale, jak sama obžalovaná uvedla a jak ve svém posudku uvedla i výše zmíněná znalkyně„ zazmatkování“ za situace, kdy hrozilo prozrazení toho, že právě porodila.

Nad rámec přezkumné povinnosti odvolacího soudu lze jen dodat, že to, že si obžalovaná musela dojít pro paličku na maso, kterou k usmrcení poškozené použila a která není běžným doplňkem koupelny, by bylo možno posoudit jako rozmysl (viz § 140 odst. 2 tr. zákoníku) a to, že došlo k použití více mechanizmů usmrcování poškozené by mohlo být kvalifikováno jako zvlášť surový způsob (viz § 140 odst. 3 písm. i) tr. zákoníku). Vzhledem k absenci odvolání státního zástupce

jsou však tyto úvahy pouze akademické, protože v důsledku odvolání pouze obžalované nemůže dojít ke zhoršení jejího postavení.

Uložený trest však pokládá odvolací soud za nepřiměřeně přísný. Už sama trestní sazba je velice přísná a je pravdou, že bylo zjištěno větší množství polehčujících okolností. Předně je to věk a nevyzrálost obžalované. Obžalovaná se trestného činu dopustila ve věku blízkém věku mladistvých a trestná činnost je typickým projevem nezralosti„ hlouposti“ a neadekvátnosti řešení běžné životní situace. Ve snaze zachránit vztah s partnerem, když je navíc sporné, zda byl vůbec ohrožen, spáchala zločin, který tento vztah zničil. Usmrtila nejen své dítě, ale i dítě partnerovo. Na obžalovanou se hledí, jako by nebyla trestána, k trestné činnosti se plně doznala a zdá se, že si uvědomuje, čeho se dopustila a že svého jednání lituje. Byť se jedná o trestnou činnost mimořádně zavrženíhodnou, má odvolací soud za to, že trest při horní hranici trestní sazby (15 až 20 let.) je trestem nepřiměřeně přísným. Výrok o trestu proto zrušil a rozhodl sám tak, že obžalované uložil trest při spodní hranici trestní sazby. Stejně jako soud prvního stupně zařadil obžalovanou pro výkon trestu do věznice s ostrahou, protože jiný postup ani zákon nepřipouští s ohledem na absenci odvolání státního zástupce.

Výrok o náhradě škody zůstal nedotčen, protože jednak proti němu odvolání nesměřovalo, jednak jej má odvolací soud za správný.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání do dvou měsíců od doručení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu prvního stupně. Odsouzený může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Důvody dovolání jsou uvedeny v § 265b, jeho obsah v § 265f trestního řádu.

Praha 18. července 2018

JUDr. Jiří Lněnička
předsedkyně senátu